



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Responsales quoque suos Romani Pontifices destinabant ad urbem regiam, qui Ecclesiæ universæ commodis invigilabant. Hincmarus notatur, qui Apocrisiariorum & Responsalium originem arcessit à ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

œconomis singularum Ecclesiarum ab Apocriſtariis diſtinguit loco citato, & capite tertio ejuſdem Novellæ oſtendit Apocriſtarios à ſolis Patriarchis miſſos eſſe, dum prohibet ne Metropolitæ vel Epifcopi Imperatorem adeant, niſi à referendario Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ vel ab Apocriſtariis cujuſque Diœceſeos ſanctiſſimorum Patriarcharum exhibeantur. Quod nondum fuit animadverſum, licet valde conducatur ad dignitatem Apocriſtariorum, qui legatione Patriarchæ fungebantur. Hoc munus obibat Anatolius Diaconus pro Dioſcoro Alexandrino, quando in epifcopatum Conſtantinopolitanum provectus eſt, ut teſtatur Liberatus cap. xii. Breviarj: *Ordinatusque pro eo eſt Anatolius Diaconus, qui fuit Conſtantinopoli Apocriſtarius Dioſcorig.* Inde factum ut Apocriſtarius dictus fuerit à Conſtantino Porphyrogenneta Legatus qui ex urbe regia quotannis cum muneribus ad barbaros quofdam Patzinacitas mittebatur, ut pacem cum Romanis colerent.

A D D I T I O

STEPHANI BALUZII.

Hoc ipſum quod heic de Anatolio dicitur, nimirum eum fuiſſe Conſtantinopoli Apocriſtarium Dioſcorig, tradit etiam auctor Breviculi hiftoriæ Eutychianiſtarum à Sirmondo editus, ubi hæc habentur: *Tunc temporis Anatolius quidam Presbyter Alexandrinus Conſtantinopoli morabatur. Hæc enim conſuetudo prædictis eſt ut ad comitatum vicibus Clerici dirigitur, ne quid forte cauſa vel neceſſitatis emerget. Fuit ergo iſte Anatolius Conſtantinopoli Epifcopus, homo partium Dioſcorig.*

V. Quemadmodum ceteræ patriarſchales ſedes Reſponſales ſuos ad urbem regiam deſtinabant, ita quoque Romani Pontifices Diaconis ſuis delegabant munus illud: quod non ſolum Eccleſiæ Romanæ ſed etiam Eccleſiæ univerſæ commodis proficiebat, & publicis Italiæ negotiis, quæ vicinia Longobardorum ſæpiſſime premebantur. Quare fallitur Hincmarus Remenſis, qui ſtatim poſt tranſlatam Byzantium Imperij ſedem, hunc reſponſalium delegandorum morem indutum exiſtimat, cum is tantum poſt Concilij Chalcedonenſis tempora, præcipueque poſt Juſtiniani victorias, invaluerit, ut dixi: *Apocriſtarij miniſterium ex eo tempore ſumpſit exordium quando Conſtantine M. ſedem ſuam in civitate ſua, quæ antea Byzantium vocabatur, nominis ſui civitatem ampliando edificavit. Et ſic Reſponſales tam Romane ſedis quam & aliarum præcipuarum ſedum in palatio pro eccleſiaſticis negotiis excubabant. Debellatis itaque Gotthis in Italia, Agapetus Papa Pelagium*

Hincmar. ep. 3. c.
13. edit. Mogunt.

Eccleſiæ ſuæ Diaconum Apocriſtarij munere honeſtavit anno d xxxvi. quo apud Juſtinianum fungeretur; ut nos docuit Liberatus in Breviario cap. xxxii. *Conſtituens Papa apud Imperatorem Apocriſtarium Eccleſiæ ſuæ Pelagium Diaconum ſuum, dum in Italiam reverti diſponit, Conſtantinopoli obiit.* Quo munere non eſt illi exercendæ iuriſdictionis collata facultas, ſed tantum monendi, interpellandi Principis, ſuggeſtionis, non actionis, quemadmodum in Iuliano Coenſi Leo muneris huius exemplar & imaginem expreſſerat. Vnde in ſynodo habita Conſtantinopoli à Mena Patriarcha poſt obitum Agapeti, Pelagius Diaconus apoſtolice ſedis poſt omnes Epifcopos in Actis Concilij recenſetur, eodemque ordine ſubſcribit.

Si quis tamen contrariam ſententiam tueri vellet, poſſet firmiſſimum in ſpeciem argumentum deſumere ex Liberato, qui primas partes aperte Pelagio Romanæ ſedis Apocriſtario præ ceteris Patriarchis assignat in cognitione qua Paulus Patriarcha Alexandrinus, homicidij reus, Gazæ depoſitus eſt; quò ſe contulerant, ex Juſtiniani mandato, Patriarchæ Antiochenus & Hieroſolymitanus, cum Pelagio. Liberatus cap. xxxiii. *Post hæc miſit Imperator Pelagium Diaconum & Apocriſtarium primæ ſedis Romæ Antiochiam cum ſacris ſuis: quibus præcepit ut cum Euphræmio ejuſdem urbis Epifcopo, & Petrus Hieroſolymia, & Hypatia Ephæſinus, venirent Gazam, & Paulo Epifcopo Pallium auferrent, cumque deponerent. Pelagius ergo profectus Antiochiam, & inde Hieroſolymam, cum memoratis Patriarchis & aliquantibus Epifcopis venit Gazam. Et auferentes Paulo Pallium, depoſuerunt eum &c.* Sed diſcimus ex Procopio eam iuriſdictionem & prærogativam competitiviſſe Pelagio ex delegatione ſpeciali Vigilij Summi Pontificis; qui tunc Conſtantinopoli degens, ſuas vices illi commiſit. Quare cum Juſtinianus, pecunia corruptus, mox Paulum reſtituendum curaret, id obtinere non potuit à Vigilio; qui ſententiam ſuam, id eſt, à Pelagio latam, retractari non poſſe dixit: *Ἐφασις ὅτι ὁ ἴσθ' τε ἡ Ἰησοῦ πλω οὐκείας αὐτοῦ ἀνδρῶν διαργασίῳ, πλω Πελαγίου ἐξεδύλατον γνῶσιν.*

VI. Sub Pelagio II. circa annum d lxxxvi. Gregorius Magnus, tunc Eccleſiæ Romanæ Diaconus, Reſponſalis munere apud Principem in urbe regia functus eſt, ut ipſemet teſtatur his verbis: *Tempore quo exhibendis reſponſis ad Principem ipſe tranſmiſſus ſum.* Et alibi: *Dum juſſione Pontificis mei, Conſtantinopolitanæ urbis palatio reſponſis eccleſiaſticis deſervirem.* Inter ceteras verò curas hanc unam Gregorio Pelagius valde

Procopio
Anatolius
Epifcopus
Antiochiam
Hieronymus
Ephæſinus
Paulus
Epifcopus
Pallium
auferrent
cumque
deponerent
Pelagius
ergo
profectus
Antiochiam
& inde
Hieroſolymam
cum memoratis
Patriarchis
& aliquantibus
Epifcopis
venit
Gazam
Et auferentes
Paulo
Pallium
depoſuerunt
eum
&c.

Gregorius
Mag.
lib. 10.
cap. 10.